ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 16.7.2021 г.
COM(2021) 388 final

ANNEX

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложението за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно присъединяването на Европейския съюз към Конвенцията относно признаването и изпълнението на чуждестранни съдебни решения по граждански или търговски дела

{SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final} - {SWD(2021) 193 final}

КОНВЕНЦИЯ ОТНОСНО ПРИЗНАВАНЕТО И ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ЧУЖДЕСТРАННИ СЪДЕБНИ РЕШЕНИЯ ПО ГРАЖДАНСКИ ИЛИ ТЪРГОВСКИ ДЕЛА

Договарящите страни по настоящата конвенция,

като желаят да насърчават ефективния достъп до правосъдие за всички и да улесняват основаните на правила многостранна търговия и инвестиции, както и мобилността, чрез съдебно сътрудничество,

уверени, че това сътрудничество може да бъде засилено чрез създаването на единен набор от основни правила относно признаването и изпълнението на чуждестранни съдебни решения по граждански или търговски дела, за да се улесни ефективното признаване и изпълнение на такива съдебни решения,

уверени, че това засилено съдебно сътрудничество изисква по-специално установяване на международен правен режим, който осигурява по-голяма предвидимост и сигурност по отношение на движението на чуждестранни съдебни решения в световен мащаб и който допълва Конвенцията от 30 юни 2005 г. за споразуменията относно избор на съд,

решиха да сключат настоящата конвенция за постигането на тези цели и се споразумяха за следното:

ГЛАВА I — ПРИЛОЖНО ПОЛЕ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1
Приложно поле

1. Настоящата конвенция се прилага по отношение на признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански или търговски дела. Тя не обхваща, по-специално, данъчни, митнически или административни дела.

2. Настоящата конвенция се прилага по отношение на признаването и изпълнението в една договаряща държава на съдебно решение, постановено от съд на друга договаряща държава.

Член 2
Изключения от приложното поле

1. Настоящата конвенция не се прилага към следните въпроси:

а) статус и дееспособност на физически лица;

б) задължения за издръжка;

в) други семейноправни въпроси, включително режима на собственост на съпрузите и други права или задължения, произтичащи от брак или подобни взаимоотношения;

г) завещания и наследяване;

д) неплатежоспособност, споразумения с кредиторите, преструктуриране на финансови институции и подобни въпроси;

е) превоз на пътници и товари;

ж) трансгранично замърсяване на морската среда, замърсяване на морската среда в зоните, разположени извън националните юрисдикции, замърсяване на морската среда от кораби, ограничаване на отговорността при морски искове и общи аварии;

з) отговорност за вреди от използването на ядрена енергия;

и) действителност, недействителност или прекратяване на юридически лица или сдружения на физически или юридически лица и действителност на решенията на техните органи;

й) действителност на вписванията в публичните регистри;

к) клевета;

л) неприкосновеност на личния живот;

м) интелектуална собственост;

н) дейностите на въоръжените сили, включително дейностите на техни служители при изпълнение на служебните им задължения;

о) дейности по правоприлагане, включително дейностите на служители на правоприлагащите органи при изпълнение на служебните им задължения;

п) нарушаване на конкуренцията, с изключение на случаите, в които съдебното решение се основава на поведение, което представлява антиконкурентно споразумение или съгласувана практика между действителни или потенциални конкуренти за фиксиране на цени, тръжна манипулация, установяване на ограничения на продукцията или квоти или разделяне на пазарите чрез разпределяне на клиенти, доставчици, територии или търговски линии, и това поведение и последиците от него са настъпили в държавата по произход;

р) преструктуриране на държавния дълг чрез едностранни държавни мерки.

2. От приложното поле на настоящата конвенция не се изключват съдебни решения, ако въпросът, по отношение на който настоящата конвенция не се прилага, има само преюдициален характер в производството, по което е постановено съдебното решение, и не е предмет на производството. По-специално фактът, че такъв въпрос има характер на средство за защита, не води до изключване на съдебното решение от приложното поле на конвенцията, ако този въпрос не е предмет на производството.

3. Настоящата конвенция не се прилага към арбитраж и свързаните с него производства.

4. Фактът, че държава, включително правителство, правителствена агенция или всяко друго лице, което действа от името на държавата, е страна в производството, не води до изключване на съдебното решение от приложното поле на настоящата конвенция.

5. Настоящата конвенция не засяга по никакъв начин привилегиите и имунитетите, от които се ползват държавите или международните организации по отношение на тях самите и на тяхното имущество.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящата конвенция:

а) „ответник“ означава лице, срещу което е предявен искът или насрещният иск в държавата по произход;

б) „съдебно решение“ означава всяко решение по същество, постановено от съд, независимо от наименованието му като решение или постановление, както и определянето на съдебните разноски от съда (включително от служител на съда), при условие че определянето е свързано с решение по същество, което може да бъде признато или изпълнено по силата на настоящата конвенция. Привременните и обезпечителните мерки не представляват съдебни решения.

2. Образувание или лице, различно от физическо лице, се считат за пребиваващи в държавата:

а) в която се намира седалището им по устав;

б) съобразно със законодателството на която са учредени или създадени;

в) в която се намира централното им управление; или

г) в която се намира основното им място на дейност.

ГЛАВА II — ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 4
Общи разпоредби

1. Съдебно решение, постановено от съд на договаряща държава (държава по произход), се признава и изпълнява в друга договаряща държава (замолена държава) в съответствие с разпоредбите на настоящата глава. Признаване или изпълнение може да бъде отказано единствено на основанията, посочени в настоящата конвенция.

2. Не се допуска преразглеждане по същество на съдебно решение в замолената държава. Разглеждат се само въпросите, необходими за прилагането на настоящата конвенция.

3. Съдебно решение се признава единствено ако то поражда действие в държавата по произход и се изпълнява единствено ако подлежи на изпълнение в държавата по произход.

4. Признаването или изпълнението може да бъдат отложени или отказани, ако съдебното решение, посочено в параграф 3, се обжалва в държавата по произход или ако срокът за обжалване по общия ред не е изтекъл. Отказът не препятства последващо подаване на молба за признаване или за изпълнение на съдебното решение.

Член 5
Основания за признаване и изпълнение

1. Съдебно решение подлежи на признаване и изпълнение, ако е изпълнено едно от следните условия:

а) лицето, срещу което се иска признаване или изпълнение, е имало обичайно пребиваване в държавата по произход към момента, в който това лице е станало страна в производството пред съда по произход;

б) основното място на дейност на физическото лице, срещу което се иска признаване или изпълнение, е било в държавата по произход към момента, в който това лице е

станало страна в производството пред съда по произход, и вземането, на което се основава съдебното решение, произтича от тази дейност;

в) лицето, срещу което се иска признаване или изпълнение, е лицето, което е предявило иска, различен от насрещен иск, на който се основава съдебното решение;

г) ответникът е запазил клон, агенция или друго представителство без отделна правосубектност в държавата по произход към момента, в който това лице е станало страна в производството пред съда по произход, и вземането, на което се основава съдебното решение, произтича от дейността на този клон, агенция или представителство;

д) ответникът изрично е дал съгласието си за компетентността на съда по произход в хода на производството, по което е постановено съдебното решение;

е) ответникът е пледирал по същество на спора пред съда по произход, без да оспорва компетентността в срока, определен в правото на държавата по произход, освен ако не е очевидно, че възражение за компетентност или за упражняване на компетентност не би било уважено съгласно това право;

ж) съдебното решение е постановено по отношение на договорно задължение от съд на държавата, в която това задължение е било или е трябвало да бъде изпълнено в съответствие със

i) съгласието на страните, или

ii) правото, приложимо към договора, при липса на уговорено място на изпълнение,

освен ако дейностите на ответника във връзка със сделката очевидно не представляват целенасочена и съществена връзка с тази държава;

з) съдебното решение е постановено по договор за наем на недвижим имот (отдаване под наем) от съд на държавата, в която се намира имотът;

и) съдебното решение е постановено срещу ответника по договорно задължение, обезпечено с вещно право върху недвижим имот, намиращ се в държавата по произход, ако искът по договора е предявен заедно с иск срещу същия ответник във връзка с това вещно право;

й) съдебното решение е постановено по извъндоговорно задължение, произтичащо от смърт, телесна повреда, имуществена вреда или загуба, и действието или бездействието, които пряко са причинили такава вреда, са настъпили в държавата по произход, независимо от мястото на настъпване на вредата;

к) съдебното решение се отнася до действителността, тълкуването, правното действие, управлението или промяната на доверителна собственост, създадена доброволно и доказана писмено, и:

i) към момента на образуване на производството държавата по произход е била посочена в акта за учредяване на доверителна собственост като държава, в чиито съдилища следва да се решават спорове по такива въпроси; или

ii) към момента на образуване на производството държавата по произход е била изрично или мълчаливо посочена в акта за учредяване на доверителна собственост като държавата, в която се намира основното място на управление на доверителната собственост.

Тази алинея се прилага само за съдебни решения, отнасящи се до вътрешни аспекти на доверителна собственост между лица, които са или са били в рамките на доверителното управление;

л) съдебното решение е постановено по насрещен иск:

i) доколкото то е благоприятно за ищеца по насрещния иск, при условие че насрещният иск е възникнал от същата сделка или събитие като иска; или

ii) доколкото то е неблагоприятно за ищеца по насрещния иск, освен ако правото на държавата по произход не изисква насрещният иск да бъде предявен, за да се избегне преклудиране;

м) съдебното решение е постановено от съд, определен в споразумение, сключено или документирано в писмен вид, или от друго средство за комуникация, което прави информацията достъпна, така че да може да се използва за последващо позоваване, различно от споразумение за избор на съд с изключителна компетентност.

За целите на настоящата алинея „споразумение за избор на съд с изключителна компетентност“ означава споразумение, сключено между две или повече страни, което посочва за решаването на спорове, които са възникнали или могат да възникнат във връзка с определено правоотношение, съдилищата на една държава или едно или няколко определени съдилища на една държава, като по този начин изключва компетентността на всеки друг съд.

2. Ако признаването или изпълнението се иска срещу физическо лице, чиито действия са насочени основно за постигане на цели от личен, семеен или битов характер (потребител), по въпроси, свързани с потребителски договор, или срещу служител по въпроси, свързани с трудовия договор на служителя:

а) параграф 1, буква д) се прилага само ако съгласието е било адресирано до съда устно или писмено;

б) параграф 1, букви е), ж) и м) не се прилагат.

3. Параграф 1 не се прилага за съдебно решение, постановено по отношение на договор за наем на жилищен имот (отдаване под наем) или по отношение на регистрация на недвижим имот. Такова съдебно решение подлежи на признаване и изпълнение само ако е постановено от съд на държавата, в която се намира имотът.

Член 6

Изключително основание за признаване и изпълнение

Независимо от член 5, съдебно решение, постановено по отношение на вещни права върху недвижим имот, се признава и изпълнява само ако имотът се намира в държавата по произход.

Член 7

Отказ за признаване и изпълнение

1. Признаване или изпълнение може да бъде отказано, ако:

а) документът за образуване на производството или равностоен документ, съдържащ основните елементи на иска:

i) не е бил връчен на ответника в необходимия срок и по начин, който би му позволил да организира своята защита, освен ако ответникът се е явил и е

представил своята защита, без да оспорва уведомяването пред съда по произход, при условие че законодателството на държавата по произход позволява уведомяването да бъде оспорвано; или

ii) е бил връчен на ответника в замолената държава по начин, несъвместим с основните принципи за връчването на документи в тази държава;

б) съдебното решение е постановено вследствие на измама;

в) признаването или изпълнението би било очевидно несъвместимо с обществения ред на замолената държава, по-специално в случаи, в които конкретното производство, по което е постановено съдебното решение, е несъвместимо с основните принципи на процесуална справедливост на тази държава, и в случаи, свързани с нарушения на сигурността или суверенитета на тази държава;

г) производството пред съда по произход е било в противоречие със споразумение или клауза за определяне на съд в акт за учредяване на доверителна собственост, съгласно които въпросният спор е трябвало да бъде решен от съд на държава, различна от държавата по произход;

д) съдебното решение е несъвместимо със съдебно решение, постановено от съд на замолената държава по спор между същите страни; или

е) съдебното решение е несъвместимо със съдебно решение, постановено по-рано от съд в друга държава между същите страни по спор със същия предмет, ако първото съдебно решение отговаря на условията, необходими за признаването му в замолената държава.

2. Признаване или изпълнение може да бъде отложено или отказано, ако пред съд на замолената държава има висящо производство между същите страни по същия въпрос, когато:

а) съдът на замолената държава е бил сезиран преди съда по произход; и

б) съществува тясна връзка между спора и замолената държава.

Отказът по настоящия параграф не препятства последващо подаване на молба за признаване или за изпълнение на съдебното решение.

Член 8

Предварителни въпроси

1. Решение по предварителен въпрос не се признава или изпълнява съгласно настоящата конвенция, ако решението се отнася до въпрос, за който настоящата конвенция не се прилага, или до въпрос, посочен в член 6, по който се е произнесъл съд на държава, различна от държавата, посочена в този член.

2. Може да бъде отказано признаване или изпълнение на съдебно решение, ако и доколкото това съдебно решение се основава на съдебен акт по въпрос, за който настоящата конвенция не се прилага, или по въпрос, посочен в член 6, по който се е произнесъл съд на държава, различна от държавата, посочена в този член.

Член 9

Делимост

Допуска се признаване или изпълнение на обособяема част от съдебно решение, когато се иска признаването или изпълнението на тази част или когато само част от съдебното решение може да бъде призната или изпълнена съгласно настоящата конвенция.

Член 10
Обезщетения

1. Може да бъде отказано признаване или изпълнение на съдебно решение, ако и доколкото това съдебно решение присъжда обезщетение, включително обезщетение с наказателен или назидателен характер, което не обезщетява страната за действително претърпените щети или понесените болки и страдание.

2. Сезираният съд отчита дали и доколко присъденото от съда по произход обезщетение за вреди покрива съдебните разноски.

Член 11
Съдебни спогодби (transactions judiciaires)

Съдебни спогодби (*transactions judiciaires*), одобрени от съд на договаряща държава или сключени пред такъв съд по време на производството, които подлежат на изпълнение по същия ред като съдебно решение в държавата по произход, се изпълняват по силата на настоящата конвенция по същия ред като съдебното решение.

Член 12
Документи, които трябва да бъдат представени

1. Страната, която иска признаване или изпълнение, представя:

а) пълно и заверено копие от съдебното решение;

б) ако съдебното решение е постановено неприсъствено — оригинал или заверено копие на документ, който удостоверява, че на неучаствалата страна е бил връчен документът за образуване на производството или равностоен документ;

в) всички необходими документи, за да се удостовери, че съдебното решение поражда действие в държавата по произход или, където е приложимо, че подлежи на изпълнение в тази държава;

г) в предвидения в член 11 случай — удостоверение от съд (включително от служител на съда) на държавата по произход, че съдебната спогодба или част от нея подлежи на изпълнение по същия ред като съдебно решение в държавата по произход.

2. Ако съдържанието на съдебното решение не позволява на замоления съд да провери дали са спазени условията на настоящата глава, този съд може да изиска всякакви други необходими документи.

3. Молбата за признаване или изпълнение може да бъде придружена от свързан със съдебното решение документ, издаден от съд (включително от назначено от съда лице) на държавата по произход във формата, установена и публикувана от Хагската конференция по международно частно право.

4. Ако посочените в настоящия член документи не са съставени на официалния език на замолената държава, те се придружават от легализиран превод на официалния език, освен ако правото на замолената държава не предвижда друго.

Член 13
Процедура

1. Процедурата за признаване, декларацията за изпълняемост или регистрацията за изпълнение, както и изпълнението на съдебното решение се уреждат от законодателството на замолената държава, освен ако в настоящата конвенция не се предвижда друго. Съдът на замолената държава действа без забавяне.

2. Съдът на замолената държава не може да откаже признаването или изпълнението на съдебно решение съгласно настоящата конвенция на основание, че признаването или изпълнението следва да се искат в друга държава.

Член 14

Съдебни разноски

1. Няма да се иска никакво обезпечение, гаранция или депозит, както и да са описани, от страната, която в една договаряща държава подава молба за изпълнение на съдебно решение, постановено от съд на друга договаряща държава, единствено въз основа на обстоятелството, че тази страна е чужд гражданин или че няма местоживеене или пребиваване в държавата, в която се иска изпълнение.

2. Заповед за заплащане на съдебни разноски, издадена в договаряща държава срещу лице, освободено от изискванията за обезпечение, гаранция или депозит по силата на параграф 1 или на законодателството на държавата, в която е образувано производството, подлежи на изпълнение във всяка друга договаряща държава по молба на лицето, в чиято полза е издадена заповедта.

3. Държава може да декларира, че няма да прилага параграф 1, или да определи с декларация кои от нейните съдилища няма да прилагат параграф 1.

Член 15

Признаване и изпълнение съгласно националното право

При спазване на член 6 настоящата конвенция не възпрепятства признаването или изпълнението на съдебни решения съгласно националното право.

ГЛАВА III — ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 16

Преходна разпоредба

Настоящата конвенция се прилага за признаването и изпълнението на съдебни решения, ако към момента на образуване на производството в държавата по произход конвенцията е породила действие между тази държава и замолената държава.

Член 17

Декларации за ограничаване на признаването и изпълнението

Държава може да декларира, че нейните съдилища могат да откажат да признаят или да изпълнят съдебно решение, постановено от съд на друга договаряща държава, ако страните пребивават в замолената държава и отношенията между страните, както и всички други отнасящи се до спора елементи, различни от местонахождението на съда по произход, са свързани единствено със замолената държава.

Член 18

Декларации по отношение на конкретни въпроси

1. Когато една държава има значителен интерес настоящата конвенция да не се прилага към конкретен въпрос, тази държава може да декларира, че няма да прилага конвенцията към този въпрос. Държавата, която прави такава декларация, гарантира, че обхватът на декларацията не надхвърля необходимото и конкретният въпрос, който се изключва, е ясно и точно определен.

2. По отношение на такъв въпрос конвенцията не се прилага:

а) в договарящата държава, направила декларацията;

б) в други договарящи държави, когато се иска признаване или изпълнение на съдебно решение, постановено от съд на договаряща държава, направила декларацията.

Член 19

Декларации по отношение на съдебни решения, отнасящи се до държава

1. Държава може да декларира, че няма да прилага настоящата конвенция по отношение на съдебни решения, постановени в рамките на производства, по които са страна някои от следните субекти:

а) тази държава или физическо лице, което действа от името на тази държава; или

б) правителствена агенция на тази държава или физическо лице, което действа от името на такава правителствена агенция.

Държавата, която прави такава декларация, гарантира, че обхватът на декларацията не надхвърля необходимото и изключенията от приложното поле са ясно и точно определени. В декларацията не се прави разлика между съдебните решения, по които държавата, правителствена агенция на тази държава или физическо лице, което действа от името на някоя от тях, е ответник или ищец в производството пред съда по произход.

2. Признаването или изпълнението на съдебно решение, постановено от съд на държава, направила декларация съгласно параграф 1, може да бъде отказано в степента, посочена в декларацията, ако решението е постановено в рамките на производство, по което е страна или държавата, направила декларацията, или замолената държава, една от техните държавни агенции, или физическо лице, което действа от името на някоя от тях.

Член 20

Еднакво тълкуване

При тълкуването на настоящата конвенция се държи сметка за нейния международен характер и за необходимостта да се насърчава еднаквото ѝ прилагане.

Член 21

Преглед на действието на конвенцията

Генералният секретар на Хагската конференция по международно частно право взема периодично мерки за преглед на действието на настоящата конвенция, включително всички декларации, и докладва на Съвета по общи въпроси и политика.

Член 22

Неединни правни системи

1. По отношение на договаряща държава, в която се прилагат две или повече правни системи в различни териториални единици във връзка с какъвто и да е въпрос, уреден от настоящата конвенция:

а) всяко позоваване на законодателството или на процесуалните правила на държавата се разбира като позоваване на законодателството или процесуалните правила в сила за съответната териториална единица, когато е уместно;

б) всяко позоваване на съд или на съдилища на държавата се разбира като позоваване на съд или на съдилища на съответната териториална единица, когато е уместно;

в) всяко позоваване на връзка с държавата се разбира като позоваване на връзка със съответната териториална единица, когато е уместно;

г) всяко позоваване на критерий на привързване по отношение на държавата се разбира като позоваване на критерий на привързване по отношение на съответната териториална единица, когато е уместно.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1, договаряща държава с две или повече териториални единици, в които се прилагат различни правни системи, не е обвързана от прилагането на настоящата конвенция към случаи, които засягат единствено такива различни териториални единици.

3. Съд в териториална единица на договаряща държава с две или повече териториални единици, в които се прилагат различни правни системи, няма да бъде обвързан от признаването или изпълнението на съдебно решение на друга договаряща държава единствено въз основа на обстоятелството, че съдебното решение е било признато или изпълнено в друга териториална единица на същата договаряща държава съгласно настоящата конвенция.

4. Настоящият член не се прилага по отношение на регионални организации за икономическа интеграция.

Член 23

Връзка с други международни инструменти

1. Настоящата конвенция се тълкува, доколкото е възможно, в съответствие с други международни договори, които са в сила за договарящите държави, независимо дали са сключени преди или след настоящата конвенция.

2. Настоящата конвенция не засяга прилагането от договаряща държава на международен договор, който е сключен преди настоящата конвенция.

3. Настоящата конвенция не засяга прилагането от договаряща държава на международен договор, който е сключен след настоящата конвенция, по отношение на признаването или изпълнението на съдебно решение, постановено от съд на договаряща държава, която също е страна по този международен договор. Нищо в другия международен договор не засяга задълженията съгласно член 6 спрямо договарящите държави, които не са страни по този международен договор.

4. Настоящата конвенция не засяга прилагането на правилата на регионална организация за икономическа интеграция, която е страна по настоящата конвенция, по отношение на признаването или изпълнението на съдебно решение, постановено от съд на договаряща държава, която също така е държава членка на регионалната организация за икономическа интеграция, когато:

а) правилата са приети преди сключването на настоящата конвенция; или

б) правилата са приети след сключването на настоящата конвенция, доколкото те не засягат задълженията съгласно член 6 спрямо договарящите държави, които не са държави членки на регионалната организация за икономическа интеграция.

ГЛАВА IV — ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

Подписване, ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване

1. Настоящата конвенция е открита за подписване от всички държави.

2. Настоящата конвенция подлежи на ратификация, приемане или утвърждаване от държавите, които са я подписали.

3. Настоящата конвенция е открита за присъединяване от всички държави.

4. Инструментите за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване се депозират в Министерството на външните работи на Кралство Нидерландия, депозитар на конвенцията.

Член 25

Декларации по отношение на неединни правни системи

1. Ако някоя държава има две или повече териториални единици, в които се прилагат различни правни системи във връзка с въпроси, уредени от настоящата конвенция, тя може да декларира, че конвенцията се прилага за всичките ѝ териториални единици или единствено за една или повече от тях. В тази декларация се посочват изрично териториалните единици, за които се прилага конвенцията.

2. Ако някоя държава не направи декларация в съответствие с настоящия член, конвенцията се прилага за всички териториални единици на тази държава.

3. Настоящият член не се прилага по отношение на регионални организации за икономическа интеграция.

Член 26

Регионални организации за икономическа интеграция

1. Регионална организация за икономическа интеграция, която е съставена единствено от суверенни държави и има компетентност по някои или по всички въпроси, уредени от настоящата конвенция, може да подпише, приеме, утвърди или да се присъедини към настоящата конвенция. В такъв случай такава регионална организация за икономическа интеграция има права и задължения на договаряща държава, доколкото тази организация има компетентност по въпроси, уредени от настоящата конвенция.

2. При подписването, приемането, утвърждаването или присъединяването регионалната организация за икономическа интеграция уведомява депозитаря в писмена форма относно въпросите, уредени от настоящата конвенция, по отношение на които ѝ е била прехвърлена компетентност от нейните държави членки. Организацията уведомява своевременно депозитаря в писмена форма относно промените в компетентността ѝ, както е определена в последното по време уведомление, извършено съгласно настоящия параграф.

3. За целите на влизането в сила на настоящата конвенция не се вземат предвид инструментите, депозирани от страна на регионална организация за икономическа интеграция, освен ако регионалната организация за икономическа интеграция декларира в съответствие с член 27, параграф 1, че нейните държави членки няма да бъдат страни по настоящата конвенция.

4. Всяко позоваване на „договаряща държава“ или „държава“ в настоящата конвенция се отнася също така, когато е уместно, и до регионална организация за икономическа интеграция.

Член 27

Регионална организация за икономическа интеграция като договаряща страна без нейните държави членки

1. При подписването, приемането, утвърждаването или присъединяването регионалната организация за икономическа интеграция може да декларира, че притежава компетентност по всички въпроси, уредени от настоящата конвенция, и че нейните държави членки няма да бъдат страни по настоящата конвенция, но ще бъдат правно обвързани от нея по силата на подписването, приемането, утвърждаването или присъединяването на организацията.

2. При наличие на декларация от страна на регионалната организация за икономическа интеграция в съответствие с параграф 1 всяко позоваване на „договаряща държава“ или „държава“ в настоящата конвенция се отнася също така, когато е уместно, и до държавите — членки на организацията.

Член 28

Влизане в сила

1. Настоящата конвенция влиза в сила на първия ден от месеца след изтичането на срока, през който може да бъде направена нотификация в съответствие с член 29, параграф 2 по отношение на втората държава, която е депозирала своя инструмент за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, посочен в член 24.

2. Впоследствие настоящата конвенция влиза в сила:

а) за всяка държава, която я ратифицира, приема, утвърждава или се присъединява към нея — на първия ден от месеца след изтичането на срока, през който могат да бъдат направени нотификации в съответствие с член 29, параграф 2 по отношение на тази държава;

б) за териториални единици, за които настоящата конвенция се прилага в съответствие с член 25, след като конвенцията е влязла в сила за държавата, която прави декларацията — на първия ден от месеца след изтичането на срок от три месеца от нотификацията на декларацията, посочена в споменатия член.

Член 29

Установяване на отношения съгласно конвенцията

1. Настоящата конвенция поражда действие между две договарящи държави само ако никоя от тях не е уведомила депозитаря във връзка с другата в съответствие с параграфи 2 или 3. При липса на такава нотификация конвенцията поражда действие между две договарящи държави от първия ден на месеца след изтичането на срока, през който могат да бъдат направени нотификации.

2. Договаряща държава може да уведоми депозитаря в срок от 12 месеца след датата на нотификацията от страна на депозитаря, посочена в член 32, буква а), че ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването на друга държава няма да доведе до установяване на отношения между двете държави по силата на настоящата конвенция.

3. При депозирането на своя инструмент по член 24, параграф 4 дадена държава може да уведоми депозитаря, че извършените от нея ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване няма да доведат до установяване на отношения с договаряща държава по силата на настоящата конвенция.

4. Всяка договаряща държава може по всяко време да оттегли нотификация, която е направила съгласно параграфи 2 или 3. Това оттегляне поражда действие на първия ден от месеца след изтичането на срок от три месеца от датата на нотификацията.

Член 30

Декларации

1. Декларациите, посочени в членове 14, 17, 18, 19 и 25, могат да бъдат направени при подписването, ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването или по всяко време след това и могат да бъдат изменени или оттеглени по всяко време.

2. Депозитарят се уведомява за декларациите, измененията и оттеглянията.

3. Декларация, направена при подписването, ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването, поражда действие едновременно с влизането в сила на настоящата конвенция за съответната държава.

4. Декларация, направена впоследствие, както и всяко изменение или оттегляне на декларация, пораждат действие на първия ден от месеца след изтичането на срок от три месеца след датата на получаване на нотификацията от депозитаря.

5. Декларация, направена впоследствие, както и всяко изменение или оттегляне на декларация, не се прилагат за съдебни решения, постановени в рамките на производства, които вече са били образувани пред съда по произход, когато декларацията е породила действие.

Член 31

Денонсиране

1. Всяка договаряща държава по настоящата конвенция може да я денонсира чрез писмена нотификация до депозитаря. Денонсирането може да бъде ограничено до някои териториални единици на неединна правна система, за които се прилага настоящата конвенция.

2. Денонсирането поражда действие на първия ден от месеца след изтичането на срок от дванадесет месеца след датата на получаване на нотификацията от депозитаря. Когато в нотификацията е посочен по-дълъг срок за пораждане на действие на денонсирането, то поражда действие след изтичането на съответния по-дълъг срок след датата на получаване на нотификацията от депозитаря.

Член 32

Нотификации от страна на депозитаря

Депозитарят уведомява членовете на Хагската конференция по международно частно право и други държави и регионални организации за икономическа интеграция, които

са подписали, ратифицирали, приели, утвърдили или са се присъединили към настоящата конвенция в съответствие с членове 24, 26 и 27, за следните:

а) подписвания, ратификации, приемания, утвърждавания и присъединявания съгласно членове 24, 26 и 27;

б) датата, на която настоящата конвенция влиза в сила в съответствие с член 28;

в) нотификации, декларации, изменения и оттегляния съгласно членове 26, 27, 29 и 30; и

г) денонсирания съгласно член 31.

В потвърждение на посоченото долуподписаните надлежно упълномощени лица подписаха настоящата конвенция.

Съставено в Хага на 2 юли 2019 г. на английски и френски език, като и двата текста са еднакво автентични, в единствен екземпляр, който ще бъде съхраняван в архивите на правителството на Кралство Нидерландия и от който ще бъде изпратено заверено копие по дипломатически път на всяка от държавите членки на Хагската конференция по международно частно право по време на нейната двадесет и втора сесия, и на всяка от другите държави, които са взели участие в тази сесия.